

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.V.37.035/2024/9.
A tanács tagjai: dr. Márton Gizella a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Darák Péter bíró
dr. Demjén Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Rátz és Gyebrozszi Ügyvédi Társulás (ügyintéző: jogi képviselő1 ügyvéd; cím2)
Az I. rendű alperes: Budapesti Rendőr-főkapitányság (cím3)
Az I. rendű alperes képviselője: dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A II. rendű alperes: Országos Rendőr-főkapitányság (cím3)
A II. rendű alperes képviselője: dr. Székely Anett kamarai jogtanácsos
A per tárgya: mulasztási per
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Ítéltábla 2023. november 14. napján kelt 2.Kpkf.750.600/2023/3. számú másodfokú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.600/2023/3. számú végzését az indokolás módosításával hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 9.000 (kilencezer) forint, a II. rendű alperesnek 18.000 (tizennyolcezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes a 01000-821/57260-4/2020.F. számú, 2020. január 21-én kelt és 2020. február 18-án véglegessé vált határozatával, a cím4 szám alatti társasházban a perben nem álló gazdasági társaság nevel részére polgári rendeltetésű lőtér – mint épített jellegű lőtér – üzemeltetését engedélyezte. A döntését a 2021. október 20. napján kelt 01000-821/57260-9/2020.F. számú végleges határozatával módosította.

[2] A felperes egy társasházi albetét tulajdonjogát 2021. április 28-án szerezte meg.

[3] A felperes 2021. július 24-én, 2021. augusztus 8-án és 2021. augusztus 9-én elektronikus levélben kért az I. rendű alperestől tájékoztatást a lőtér engedélyével kapcsolatban. Az I. rendű alperes 2021. szeptember 9-i tájékoztatását követően 2021. december 7-én a lőtér működésének kivizsgálását kérte, amelyre az I. rendű alperes tájékoztató levelében leírta, hogy a korábbi válaszában megfelelően a felperes által felvetett kérdéseket már megválaszolta. A felperes 2022. május 9-én fellebbezést terjesztett elő az engedélyező határozattal szemben, amelyre az I. rendű alperes 2022. június 1-i keltezéssel válaszlevelet küldött, mely szerint a felperes nem vett részt ügyfélként az eljárásban, ezért fellebbezésre sem jogosult. A választ a felperes 2022. június 3-án vette kézhez, majd 2022. június 10-én „felügyeleti intézkedés iránti kérelem és ismételt fellebbezés” elnevezésű beadványt terjesztett elő a II. rendű alperesnél, majd június 13-án az I. rendű alperesnél, amelyben a fellebbezése elbírálását, illetve az engedélyező határozat semmissége miatt annak megsemmisítését, illetve felügyeleti intézkedés megtételét kérte. Arra hivatkozott, hogy az engedélyezési eljárásba nem vonták be a hatásterületen tulajdonnal, illetve az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett joggal rendelkező személyeket, így a határozat semmis.

[4] A II. rendű alperes a felperes kérelmét fellebbezésnek tekintette, és azt az ügyféli jogállásának hiánya miatt – mivel csak az engedélyezési eljárást követően szerzett tulajdont a társasházban – a 29000/34380-13/2021.ált. számú végzésével visszautasította. Végzését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontjára és 116. § (1) bekezdésére alapította. A felperes ezen végzés ellen előterjesztett keresetét az elsőfokú bíróság a 47.K.702.771/2022/11. számú 2022. november 16-án kelt és jogerős ítéletével elutasította, a Kúria a jogerős ítéletet a 2023. április 18. napján kelt Kfv.IV.37.063/2023/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

[5] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének 2022. november 16-i kézhezvételét követően ismét kérte az alperesek intézkedését.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[6] A felperes 2023. január 20-án mulasztási keresetet terjesztett elő és kérte annak megállapítását, hogy az alperesek mulasztást követtek el azért, hogy az I. rendű alperes nem vonta vissza a lőtér üzemeltetését engedélyező határozatát és a módosító határozatát, illetve a II. rendű felperes felügyeleti intézkedés keretében ezen határozatok megsemmisítése iránt nem intézkedett, tekintve, hogy az alpereseknek tudomásuk volt arról, hogy az engedélyező határozat és annak módosítása a fegyverekről és lőszerekről szóló 253/2004. (VIII. 31.)

Korm. rendelet 5/B. § (2) bekezdés a) pontjába, (3) bekezdése rendelkezésébe ütközik, a bevonandó ügyfelek mellőzése miatt az Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pontja alapján semmis. Kérte elsődlegesen, hogy a bíróság a határozatok megsemmisítésére kötelezze az alpereseket, másodlagosan a határozatok bírósági megsemmisítését kérte.

[7] Előadta továbbá, hogy az Ákr. jogorvoslati rendszere alaptörvény-ellenes, mert nem biztosítja a felpereshez hasonló helyzetben lévő azon személyek számára az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogot, akik önhibájukon kívül nem fordulhatnak jogorvoslattal a közigazgatási döntéssel szemben. Kérte az Alkotmánybíróság egyedi normakontroll eljárásának bírói kezdeményezését.

[8] Álláspontja szerint a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás eredménytelenségéről az elsőfokú bíróság 47.K.702.771/2022/11. számú ítéletének kézhezvételekor, 2022. november 16. napján szerzett tudomást.

[9] Az I. rendű alperes kérte a keresetlevélnek a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés c), e), g), h) és k) pontjai alapján történő visszautasítását arra való hivatkozással, hogy a per tárgya nem közigazgatási jogvita. Hivatkozott továbbá arra egyrészt, hogy a felperes az engedélyezési eljárást illetően nem tekinthető érintett jogalanynak, hiányzik a perbeli legitimációja, másrészt a határozatok ellen fellebbezést nem terjesztettek elő, azok első fokon jogerőre emelkedtek, így a pert megelőző közigazgatási jogorvoslat nem volt kimerítve, harmadrészt pedig utalt arra is, hogy a felperes a határozatok megtámadására nyitva álló keresetindítási határidőt is elmulasztotta. Utalt arra is, hogy a felperes nem jelölt meg jogsérelmet.

[10] A II. rendű alperes a keresetlevél visszautasítását kérte arra történő hivatkozással egyrészt, hogy az elsőfokú határozattal (és módosító határozattal) szemben fellebbezést nem terjesztettek elő, így a közigazgatási perorvoslatot nem merítették ki. Másrészt utalt arra, hogy a felügyeleti intézkedés mellőzéséről nem kell döntést hoznia, így a jogvita nem tartozik közigazgatási bírói útra.

Az elsőfokú bíróság végzése

[11] Az elsőfokú bíróság a per tárgyalását kitűzte, majd a 2023. március 29. napján felvett tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt 47.K.700.215/2023/7. számú végzésével – a keresetlevél elkésztése okán a Kp. 128. § (2) bekezdésére hivatkozással a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja és 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján – az eljárást megszüntette.

[12] Indokolása szerint az I. rendű alperes a 2022. június 1-én kelt levelében már tájékoztatta a felperes jogi képviselőjét, hogy az általa hivatkozottak alapján eljárás megindítására nem kerül sor, így a felperes az ezt követő 90 napon belül terjeszthette volna elő mulasztási keresetét. A keresetlevél tehát elkésztett, a felperes a mulasztással kapcsolatban igazolási kérelmet nem terjesztett elő, így a keresetlevél visszautasításának lett volna helye.

A másodfokú bíróság jogerős végzése

[13] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálati kérelemmel támadott végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[14] Indokolásában rögzítette, hogy a fellebbezés alapján kizárólag a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetlevél elkészítését kellett vizsgálnia. A felperes a II. rendű alperes tekintetében a felügyeleti eljárás [Ákr. 113. § (2) bekezdés b) pont] lefolytatásának hiányát kifogásolta. A felügyeleti eljárás olyan hivatalbóli eljárás, amely nem az ügyfél kérelmére indul, hanem megindítása a hatóság erre irányuló döntésével történik [Ákr. 104. § (1) bekezdés]. A II. rendű alperes az engedélyező határozat megsemmisítésére felügyeleti eljárást [Ákr. 121. § (1) bekezdés] nem indított.

[15] Kifejtette, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdés első mondatának első fordulata minden közigazgatási cselekmény elmulasztása orvoslását szolgáló valamennyi közigazgatási eljárás eredménytelenségéről való tudomásszerzéstől általános jelleggel számítja a keresetindítási határidőt, míg a vagylagosan alkalmazandó második fordulata csak a jogorvoslati szervnek az ügyfél vagy kezdeményező által kikényszeríthető eljárására irányadó határidő elteltétől. Alaptalannak ítélte a felperes azon hivatkozását, hogy az Ákr. 123. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott három év a II. rendű alperes, mint jogorvoslati szerv eljárására nyitva álló intézkedési határidő. Az ügyintézési határidőt az Ákr. 50. §-a rögzíti, amely alatt a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén, vagy kijelölés alapján köteles eljárni [Ákr. 15. § (1) bekezdés]. Ezzel szemben az Ákr. 123. § (2) bekezdés a) pontja nem a hatóság hivatalbóli eljárásának lefolytatására és döntésének meghozatalára előírt időtartamot határolja be, hanem a hatóság semmisségi ok észlelésén alapuló döntésének, tehát a jogkövetkezmény alkalmazásának időbeli korlátját jelenti.

[16] A Kúria az 1/2022. Közigazgatási jogegységi határozatában állást foglalt arról, hogy az Ákr. rendelkezései alapján a felügyeleti szerv hivatalbóli eljárása még a hatósági eljárás ügyfele kezdeményezésére sem kényszeríthető ki, a felperes pedig az engedélyező határozat és módosítása meghozatalára irányuló eljárásokban ügyféli jogállással sem rendelkezett. Abból a tényből, hogy az alperesek nem indítottak hivatalbóli eljárást, az következik, hogy az Ákr. 104. § (1) bekezdésénél fogva az ügyintézési határidő nem indult el, így a II. rendű alperes felügyeleti eljárásnak lefolytatására nyitva álló határidő nem állapítható meg. A jelen mulasztási perben az ügyintézési határidő megtartottsága, a felügyeleti intézkedésre, valamint a közigazgatási cselekmény megvalósítására nyitva álló határidő nem értelmezhető, így a Kp. 128. § (2) bekezdés második fordulata nem alkalmazható. Mindez azonban érvelése szerint önmagában nem jelenti azt, hogy a felperesnek nem lett volna lehetősége a kereset benyújtására rendelkezésre álló határidőn belül mulasztási per kezdeményezésére.

[17] A keresetindítási határidő megtartottságának vizsgálata során – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően – nincs jelentősége annak, hogy a felperes mikor szerzett tudomást semmisségi okról, illetve az engedélyező határozat módosításáról. A Kp. 128. § (2) bekezdés első fordulata alapján a bíróságnak a szubjektív keresetindítási határidő kapcsán azt kell vizsgálnia, hogy a felperes mikor szerzett arról tudomást, hogy a felügyeleti szerv a mulasztás orvoslására nem indít közigazgatási eljárást.

[18] A felperes azon fellebbezési hivatkozása, miszerint a 2022. november 22. napján benyújtott „semmisségi panaszára” adott válaszokból a II. rendű alperes vonatkozásában 2022. december 20. napján, míg az I. rendű alperes esetében 2023. február 1. napján szerzett tudomást arról, hogy az alperesek nem kívánnak eljárni, alaptalan, mert a felperes nem a „semmisségi panaszában” jelezte elsőként az alperesek felé, hogy az engedélyező határozatot

semmisnek tartja, és nem az erre adott válaszokból ismerte meg az alperesek álláspontját sem. A felperesnek az I. rendű alperes 2022. június 1. napján kelt leveléből, majd a II. rendű alperes 2022. június 20. napján kelt 29000/43380-13/2021. számú végzéséből egyértelműen tudnia kellett, hogy az alperesek nem kívánnak a hivatkozott semmisségi ok miatt eljárni. Így a keresetlevelet a felperes a II. rendű alperessel szemben az általa állított mulasztásról történő tudomásszerzésétől számított 90 napon túl nyújtotta be.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság eljárás lefolytatására való kötelezését kérte. Kérte továbbá, hogy a Kúria állapítsa meg az I. rendű alperes engedélyező végzésének és a módosító végzésnek a semmisségét, és az új eljárásra ilyen tartalmú utasítást adjon az elsőfokú bíróság számára.

[20] Álláspontja szerint a jogerős végzés sérti a Kp. 128. § (2) bekezdését, valamint erre tekintettel a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontját és 48. § (1) bekezdés i) pontját, az első- és a másodfokú bíróság tévesen értelmezte a Kp. 128. § (2) bekezdését, és ezért jutott arra a hibás jogkövetkeztetésre, hogy a keresetlevél elkésett.

[21] Érvelése szerint a Kp. 128. § (2) bekezdés első mondata a 90 napos keresetindítási határidő kezdetét kétféleképpen határozza meg, amelyek vagylagos feltételek. Amennyiben valamelyik feltétel esetében megtartott a keresetindítási határidő, akkor a bíróság köteles befogadni a keresetlevelet és az eljárás megszüntetésének nincs helye. Az elsőfokú bíróság a Kp. 128. § (2) bekezdés első mondatának második fordulata – amely szerint a perindítási határidő kezdete „a jogorvoslati szerv mulasztása esetén az intézkedésére nyitva álló határidő” – teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. A felügyeleti szerv, vagyis a II. rendű alperes számára a keresetlevél beadásakor még nyitva állt a határozat és a módosító határozat megsemmisítésére az Ákr. 123. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott 3 éves határidő, ezért keresetlevele bizonyosan nem volt elkésett. A Kúria a mulasztási per előzményét képező megtámadási perben kifejtett jogértelmezéséből az következik, hogy a mulasztás orvoslására szolgáló közigazgatási eljárás eredménytelenségéről nem lehet beszélni, hiszen nem volt olyan közigazgatási eljárás, amelyben ügyfélként élhetett volna rendes jogorvoslattal. Ebből következik, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdés első mondatának első fordulata a jelen ügyre nem alkalmazható.

[22] Hivatkozása szerint bármely, 2022. szeptember 7. (az alapeljárás iratanyagának általa történő megismerése) előtti keresetindítási határidő esetén az a szürreális elvárás lenne vele szemben, hogy úgy indítson mulasztási pert, hogy a mulasztás alapjául szolgáló tényeket nem ismeri.

[23] Sérelmezte, hogy az első- és másodfokú bíróság egyaránt elmulasztotta a módosító határozatra irányuló kereseti kérelme elbírálását, figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a 2022. júniusi rendőrségi tájékoztatás(ok) ellen bírósági jogorvoslattal élt, a Kúriához is fordult, mindezen jogorvoslatok elbírálásáig nem állapítható meg, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti keresetindítási határidő eltelt. Vitatta emellett, hogy a II. rendű alperes a megtámadási perben előterjesztett védiratában kifejtette volna, hogy a felügyeleti intézkedést milyen okból mellőzte, és miért nem tarja az általa megjelölt jogszabályok tükrében semmisnek az engedélyező határozatot és annak módosítását.

[24] Megismételte az Alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésére vonatkozó indítványát.

[25] Az I. és II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában való fenntartását kérte.

[26] Az I. rendű alperes álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem nem lett volna befogadható, mert az az elsőfokú végzést támadja. Az ügy érdemében hangsúlyozta, hogy a felperes a határozat és a módosító határozat semmisségét kívánta elérni, a mulasztás orvoslásának eredménytelenségéről a felperes az I. rendű alperes 2022. június 1. napján kelt leveléből, valamint II. rendű alperesnek 2022. június 20. napján kelt végzéséből értesült.

[27] A II. rendű alperes hivatkozása szerint a fellebbezést visszautasító végzéséből a felperes értesült arról, hogy a semmisség tárgyában nem kíván eljárást folytatni, ezért a keresetindítási határidő 2022. szeptember 5-én lejárt, így a keresetlevél elkésztett. Rámutatott, hogy a felperes a módosító határozatról saját előadása szerint 2022. szeptember 7-én szerzett tudomást, és csak 2023. január 20-án indította meg a mulasztási pert.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem – érdemét illetően – alaptalan.

[29] A keresetlevelet visszautasító és az eljárást megszüntető jogerős végzés ellen jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A felülvizsgálati kérelmet a jogerős végzés közzésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni [Kp. 115. § (1) bekezdés, 117. § (1) bekezdés], annak kötelező tartalmi eleme a kérelmet megalapozó pontos jogszabályhely, illetve a közzétett kúriai határozat és azon részének megjelölése, amelytől a határozat jogkérdésben eltér [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont]. A felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni a felülvizsgálati határidőn túl nem lehet [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése]. A Kúria a jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[30] A Kúria az I. rendű alperes eljárási kifogása kapcsán rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős bírósági döntés, azzal szemben kell a felülvizsgálati kérelemmel élőknek jogsértést megjelölnie a Kp. 115. § (1) bekezdése értelmében. A felperes a felülvizsgálati kérelmében mind az elsőfokú, mind a másodfokú bírósági végzést támadta, jogszabálysértést megjelölt, a felülvizsgálati kérelem a befogadás feltételeit teljesítette.

[31] A Kúria rögzíti, hogy a felperes az elsőfokú végzéssel szemben kizárólag a II. rendű alperes vonatkozásában terjesztett elő fellebbezést, így az eljárást megszüntető elsőfokú végzés az I. rendű alperes elleni keresetlevél tekintetében elsőfokon jogerőre emelkedhetett

volna. A Kp. 116. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt kizáró rendelkezésre figyelemmel – mely szerint nincs helye felülvizsgálatnak az elsőfokon jogerőre emelkedett határozat ellen, kivéve, ha a fellebbezést törvény nem teszi lehetővé, vagy kizárja – jelen felülvizsgálati eljárás tárgya kizárólag a II. rendű alperessel szembeni kereset tárgyában hozott eljárást megszüntető másodfokú jogerős végzés törvényessége lehetett volna, de a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság – mind az I. rendű alperesre, mind a II. rendű alperesre vonatkozó – végzését teljes egészében hagyta helyben, ezért a Kp. 116. § (1) bekezdés a) pontja nem volt alkalmazható.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság helytállóan rendelkezett az eljárás megszüntetéséről, azonban a megszüntetés alapjául szolgáló visszautasítási ok tekintetében a végzések indokolása téves.

[33] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes az I. rendű alperes ellen az engedélyező határozat és módosító határozat saját hatáskörben való visszavonása elmulasztása miatt, a II. rendű alperes ellen felügyeleti intézkedés elmulasztása miatt terjesztette elő keresetlevelét.

[34] A Kp. 4. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége. A Kp. 4. § (3) bekezdése alapján közigazgatási cselekmény az egyedi döntés, az egyedi ügyben alkalmazandó – a jogalkotásról szóló törvény hatálya alá nem tartozó – általános hatályú rendelkezés és a közigazgatási szerződés.

[35] A perrel érintett közigazgatási eljárás az Ákr. hatálya alá tartozik. Az Ákr. 113. § (2) bekezdés a) pontja szerint a döntésnek a hatóság saját hatáskörében való visszavonása, a b) pontja szerint a felügyeleti eljárás hivatalból indított jogorvoslat. Az Ákr. 120. § (1) bekezdése értelmében ha a hatóság megállapítja, hogy a másodfokú hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését annak közlésétől számított egy éven belül, legfeljebb egy ízben módosítja vagy visszavonja. Az Ákr. 121. § a felügyeleti eljárás általános szabályai között, (1) bekezdése kimondja, hogy a felügyeleti szerv hivatalból megvizsgálhatja az ügyben eljáró hatóság eljárását, illetve döntését, és ennek alapján megteszi a szükséges intézkedést a jogszabálysértő mulasztás felszámolására, illetve gyakorolja a (2) bekezdésben szabályozott felügyeleti jogkört.

[36] Tekintettel arra, hogy mind a határozat visszavonása, mind a felügyeleti intézkedésre nem kérelemre, hanem hivatalból, a közigazgatási szerv saját, diszkrecionális jogkörében meghozott döntése alapján kerülhet sor, annak elmulasztása nem lehet közigazgatási jogvita tárgya, mert nincs a közigazgatási szervnek eljárási kötelezettsége, ezért nincs olyan közigazgatási cselekmény, amely meghozatalának elmulasztása bírósági jogorvoslat keretében kikövetelhető lenne. A közigazgatási szervet a döntése visszavonására, felügyeleti döntés meghozatalára a bíróság sem kötelezheti, vagyis nincs hatásköre a felperes által kezdeményezett jogvitában döntést hozni.

[37] A Kp. 115. § (2) bekezdése és 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdése alapján a bíróság az eljárás bármely szakaszában köteles – többek között a Kp. 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja szerinti pergátló akadály fennállta esetén – a felek kérelmeire tekintet nélkül, azaz hivatalból is – az eljárás megszüntetésére. Ennek folytán a Kúria a felülvizsgálati eljárás során hivatalból köteles volt vizsgálni ezen pergátló akadályok fennálltát, azaz e körben nem érvényesül a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemhez kötöttség elve.

[38] A Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a kereseti kérelem elbírálása más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, de az áttétel szabályai a szükséges adatok hiányában nem alkalmazhatóak, azaz, ha a hatáskör hiánya áll fenn. A hatáskör hiánya a Kp. 48. § (2) bekezdése értelmében az egész eljárás során hivatalból veendő figyelembe. A Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye.

[39] Mindezek alapján az első- és másodfokú bíróság helytállóan rendelkezett az eljárás megszüntetéséről, azonban az általuk megjelölt elkészttség helyett a pergátló akadály az Ákr. 113. § (2) bekezdés a)-b) pontjából, 120. § (1) bekezdésében és 121. § (1) bekezdésében foglaltakból eredően abban áll, hogy a döntés visszavonása, felügyeleti intézkedés elmulasztása esetén e mulasztások tárgyában bírósági jogorvoslat keretében sem állapítható mulasztás elkövetése eljárási kötelezettség hiányában, így annak tárgyában közigazgatási – mulasztási – per sem indítható. Ezért is okozott nehézséget a felek és az eljáró bíróságok számára is a keresetindítási határidő meghatározása. A Kp. 127. §-ában szabályozott, a mulasztási per alapjaként meghatározott feltétel, a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettség elmulasztása jelen ügyben nem áll fenn. A Kf.V.39.410/2021/4. számú határozat értelmében a mulasztási per előfeltételeit a bíróságnak vizsgálnia kell.

[40] Az eljárás megszüntetésének kötelezettségére figyelemmel a Kúria az Alkotmánybíróság egyedi normakontroll eljárására irányuló indítvány indokoltságát sem vizsgálhatta.

[41] A Kúria mindezen indokok alapján a jogerős végzést a Kp. 121. § (2) bekezdésének alkalmazásával – az indokolás módosításával – hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[42] Az Ákr. alapján hivatalból induló jogorvoslati eljárást érintően a döntés visszavonása, a felügyeleti intézkedés megtételének elmulasztása nem lehet mulasztási per tárgya.

Záró rész

[43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[44] A Kúria az alperesek felülvizsgálati perköltségének viselésére a felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 82. § (1) és (2) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A Kúria a perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi

költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján a felszámított összegben határozta meg.

[45] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[46] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. március 28.

dr. Márton Gizella
a tanács elnöke

dr. Stefancsik Márta
előadó bíró

dr. Darák Péter
bíró

dr. Demjén Péter
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett
bíró